

THƯ GỜI TÍN HỮU DOTHÁI

Là Kitô hữu chúng ta có cái tốt hơn trên nhiều phương diện. Chữ chìa khóa (key word) trong thư gởi tín hữu Dothái là chữ “tốt hơn”. Nó xuất hiện 30 lần.

Có những chữ trong cuốn sách này giúp chúng ta hiểu nó rõ hơn. Tìm những chữ *bất diệt, hoàn hảo, một lần, máu, không có, tốt hơn, và lời nói chúng ta có.... vì thế chúng ta hãy, ngồi xuống, và thuộc về trời.*

Không ai biết chắc tác giả của cuốn sách này là ai. Có nhiều nhà nghiên cứu thánh kinh nghiên cứu về tác giả của cuốn sách nhưng họ không dám đoán chắc mình đúng. Cuốn sách này được cho là của Thánh Phaolô, và mặc dầu tác quyền của Phaolô vẫn còn nhiều nghi vấn, nhưng có rất nhiều bằng chứng ủng hộ quan điểm này.

Cuốn sách này được gọi là Phúc Âm thứ năm. Bốn cuốn Phúc Âm diễn tả sứ vụ trên trần thế của Đức Kitô; còn cuốn này diễn tả sứ vụ của Ngài trên trời bên tay hữu Thiên Chúa.

Vinh quang của Đấng Cứu Thế được biểu lộ ra trong thư này. Con mắt của chúng ta dán chặt vào Chúa Giêsu, là *Đấng khai mở và kiện toàn lòng tin* (12:2).

Cuốn sách này được viết trước tiên, cho những Kitô hữu Dothái sống trên đất Palestine, có lẽ ở Giêrusalem, những người mà đức tin đang bị nao núng. Vì những lời chỉ trích chế nhạo của những kẻ bách đạo, những Kitô hữu Dothái bắt đầu nghĩ rằng họ mất tất cả - bàn thờ, tư tế, hy lễ - bởi chấp nhận Kitô giáo. Vị tông đồ chứng minh rằng họ chỉ mất cái hình bóng để được cái phần cốt lõi tinh túy (Đức Giêsu Kitô). Họ đánh giá thấp về những đặc ân họ có trong Đức Kitô và họ tự than thân trách phận và ngã lòng. Họ đang ở trong tình trạng nguy hiểm và ngay cả muốn từ bỏ đức tin (5:11-12). Họ khởi đầu rất tốt (6:10), nhưng không có tiến bộ (6:11). Đời sống Kitô hữu giống như đi xe đạp – nếu bạn không tiếp tục đạp, bạn sẽ bị ngã (if you do not go on, you go off). Tác giả cố gắng hướng dẫn họ từ một kiến thức sơ đẳng tới sự hiểu biết trưởng thành. Ông cổ vũ họ trung thành với Kitô giáo. Ông chỉ cho họ thấy sự trỗi vượt của Kitô giáo trên Dothái giáo (Judaism). Tác giả muốn giữ họ khỏi bị trôi ngược về những nghi thức và lễ lạc Dothái xưa. Họ được thúc dục phải từ bỏ mọi thứ khác để giữ vững đức tin và niềm hy vọng của phúc âm.

Cuốn sách cũng là một cảnh báo hợp thời và lời động viên cho tất cả chúng ta, đặc biệt vào thời nay khi nhiều người được hướng dẫn rất ít về Đức Kitô và hay nghiêng chiều về những thứ giáo thuyết sai lạc của các giáo phái và các điều kỳ dị.

Thư gởi tín hữu Dothái chỉ cho chúng ta kỹ năng trong việc đối phó với những Kitô hữu bị ngã lòng. Tác giả nói về tất cả những gì chúng ta có trong Đức Kitô.

Thường khi chúng ta lái xe lần đầu tiên trên một con đường mới, chúng ta lái thẳng theo con đường đó mà không lường trước được nó sẽ dẫn đi đâu và những khó khăn sẽ gặp phải. Có một việc nên làm là đi trở lại con đường đó và chú ý đến những thứ ở dọc đường và làm quen với chúng. Cũng nên làm giống như vậy với cuốn sách này. Đọc nó qua một lần, đừng lo lắng quá về những cái mình không hiểu. Rồi quay lại với con đường mới khi đọc và chú ý đến những cái ở dọc đường. Có thể sẽ phải mất cả tháng để học cuốn sách này. Nó trình bày rất nhiều chân lý tuyệt diệu. Khi bắt đầu đọc lần đầu tiên có thể bạn sẽ chú ý đến một sự kiện nổi bật hơn những cái khác là Đức Giêsu Kitô hiển lộ trên mỗi trang sách. Đây là cái không có trong tất cả những cuốn sách Tân Ước khác. Trong Công Vụ Tông Đồ, các tông đồ, các môn đệ, người Dothái, Dân ngoại nổi bật lên. Trong Thư Roma, giáo thuyết lớn thu hút sự chú ý của chúng ta. Trong những thư khác Giáo Hội và những vấn đề của giáo hội được quan tâm đến, nhưng ở đây thì chính Chúa là quan tâm hàng đầu. Ngài thì: Cao trọng hơn các tiên tri (1:1-3); cao trọng hơn các thiên thần (1:4-2:18); cao trọng hơn Môsê (3:1-19); cao trọng hơn Giôsuê (4:1-16); cao trọng hơn Aaron (5:1-10:18).

Lý do tác giả dùng những so sánh này là vì mỗi một nhân vật trên có một chỗ đứng quan trọng trong Dothái giáo. Các nhân vật này là khung sườn của việc thờ phượng của họ và phải chứng minh rằng có điều gì đó hoặc ai đó “tốt hơn” đến thay thế nếu muốn những người tin theo chuyển đổi lòng trung thành của họ. Cuốn sách này được viết để củng cố những Kitô hữu bị lung lay đức tin. Luận điểm chính của Phaolô là sự trỗi vượt của Đức Kitô trên những người khác.

Thư gởi tín hữu Dothái chứng minh rằng chúng ta không thể hiểu được Cựu Ước mà không có Tân Ước, hay không thể hiểu Tân mà không có Cựu.

SỰ CAO TRỌNG CỦA CON NGƯỜI ĐỨC KITÔ (1:1-4:13)

Không có ở đâu mà thần tính và nhân tính của Chúa Giêsu được nhấn mạnh như trong chương 1 và chương 2 của cuốn sách này. Là vị Thượng Tế cao cả, Đức Kitô có thể hiểu được tất cả nhu cầu của chúng ta bởi vì Ngài là Người thật. Ngài thông cảm với những yếu đuối của chúng ta. Ngài có thể thỏa mãn các nhu cầu của chúng ta vì Ngài là Thiên Chúa thật. Ngài có thể làm mọi sự.

Câu mở đầu của thư Dothái (1:1-4) là một lời mở đầu trang trọng nhất của Kinh Thánh. Nó được xếp hạng chung với lời mở đầu của sách Sáng Thế Ký và Phúc Âm Gioan. Chúng ta thấy Chúa Giêsu trong đó: thiên tính của Ngài, vinh quang của Ngài, Đấng Tạo Hóa, Thừa tự của mọi sự, cao trọng trên mọi sự, và Đấng Cứu Thế.

Có hai chân lý lớn lao mà chúng ta coi thường – sự hiện hữu của Thiên Chúa, và Ngài mạc khải Chính Mình cho chúng ta. *Thử xưa, nhiều lần nhiều cách, Thiên Chúa đã phán dạy...qua các ngôn sứ; nhưng vào thời sau hết này...phán dạy chúng ta qua Thánh Tử.* Kinh thánh ghi lại một chuỗi các câu chuyện của việc Thiên Chúa nói với con người và mạc khải ý Ngài và chương trình của Ngài thế nào. Tuyệt vời làm sao khi nghe Người Con duy nhất của Người nói!

Hãy nhớ là lá thư này được viết ra để sửa lại ý tưởng sai lầm rằng những Kitô hữu Dothái đã bị mất mát vì đón nhận Kitô giáo. Thư được viết ra để xóa đi tư tưởng sai lầm này. Kitô giáo không “từ bỏ” (give up) nhưng “đón nhận” (receiving), nó nhận món quà lớn lao nhất của đời sống, đúng hơn đón nhận chính Sự Sống, vì Đức Kitô là Sự Sống.

Sự cao trọng của Con người Đức Kitô

Chúa Giêsu Kitô thì cao trọng hơn bất cứ người lãnh đạo nào (các ngôn sứ) 1:1-3: Ngài là Con Thiên Chúa, là Người Thừa Kế của mọi sự, Ngài tạo thành thế giới, Ngài chính là Thiên Chúa, Ngài bảo tồn mọi sự, Ngài tẩy trừ chúng ta khỏi tội lỗi, Ngài ngự bên hữu Thiên Chúa.

Chúa Giêsu Kitô thì cao trọng hơn các thiên thần 1:4-2:18: Ngài có tên trời vượt hơn là Con, thiên sứ thờ lạy Ngài, Ngài là Thiên Chúa vĩnh cửu, Ngài tồn tại muôn đời, Ngài là nhà cai trị của thời sẽ đến.

Chúa Giêsu Kitô thì cao trọng hơn Môsê 3:1-19: Môsê là người đầy tớ trung tín, Đức Kitô là Trưởng Tử trong nhà mình.

Chúa Giêsu Kitô thì cao trọng hơn Giôsuê 4:1-16: Giôsuê là nhà lãnh đạo vĩ đại. Ông dẫn dân Dothái vào Đất Hứa, nhưng không dắt được họ vào chốn nghỉ ngơi. Điều ông không làm được, Người Con đã hoàn tất. Chúa Giêsu cao trọng hơn vì chỉ có Ngài ban cho sự nghỉ ngơi thực sự.

Chúng ta cần phân biệt sự khác nhau giữa các thiên sứ và linh hồn con người. Sự sống con người khác cấp bậc tạo thành hơn các thiên thần. Chúng ta không trở thành thiên thần khi chúng ta chết. Thiên thần là một tạo vật khác biệt của Thiên Chúa. Họ là những người phục vụ chúng ta bây giờ và sẽ là như thế ở trên trời (1:14). Các thiên thần thờ phượng Đức Kitô giống như chúng ta.

Khi Thiên Chúa muốn cứu con người khỏi tội, Ngài không sai một thiên thần nhưng sai Con của Ngài. Thiên Chúa đến không dưới dạng của một thiên thần nhưng dưới dạng của một người. Ngài trở thành Con Người để cứu chuộc con người. Ngài chịu đau khổ như một người và chết như một người để trở nên Đấng Cứu Độ của chúng ta (2:10). Chúa Giêsu nếm vị đắng của cái chết vì chúng ta để bước đi quyền hành của thần chết trên sự chết. Ngài ra khỏi mồ với chiếc chìa khóa của hỏa ngục và sự chết; sự dữ không bao giờ còn có thể nhốt chúng ta trong sự chết được nữa.

Ngắm nhìn Đức Giêsu

Đây là mặt yếu của chúng ta. Chúng ta nhìn vào mình và nhìn vào sự yếu đuối của mình. Hãy ngắm nhìn Ngài (3:1). Đây là lời của phi hành gia. Hãy đặt viễn vọng kính hướng lên trời và dõi nhìn Ngài.

Rất nhiều Kitô hữu Dothái lúng túng về sứ vụ của Đức Kitô trên trần gian. Họ nghĩ rằng Ngài đến để củng cố lề luật mà Môsê đã ban ra. Theo họ Môsê là người ban hành lề luật và Đức Kitô phải củng cố chúng. Nhưng Đức Kitô là chính Nhà Làm Luật. Hệ thống luật Môsê cũ không hoàn hảo và yếu (7:11,18). Nó đã hoàn tất nhiệm vụ. Bây giờ Đức Kitô có một “phương thế tốt hơn”. Đức Kitô cao trọng hơn Môsê vì Môsê là người tôi tớ còn Đức Kitô là Con, Người Thừa kế, tức Vị Chủ Nhân của chính nhà mình (3:6).

Canaan, miền đất chảy sữa và mật, đã là Đất Hứa mà Giôsuê dẫn con cái Israel vào. Nhưng nó chỉ là bức tranh của sự nghỉ ngơi của đức tin nơi chính Thiên Chúa mà mỗi Kitô nên vui hưởng. Thánh Augustinô nói rằng không linh hồn nào tìm được chỗ nghỉ ngơi cho đến khi được nghỉ yên trong Chúa. Giôsuê không thể dẫn con cái Israel vào trong chỗ nghỉ ngơi và tin thác vào Chúa hoàn toàn này, nhưng Chúa Giêsu thì làm được. Hãy ngưng cậy vào sức mình mà hãy buông đời mình cho Đức Kitô (4:10). Hãy tin vào Chúa Giêsu như Giôsuê của bạn và “đi vào” đất hứa của Ngài. Hãy ngừng chiến đấu và hãy đặt tất cả trong bàn tay của Ngài (TV 37:5).

Hai cảnh báo quan trọng

Cảnh báo 1: Lưu ý đừng xao lãng ơn cứu độ cao trọng khi nó được ban tặng chúng ta không bởi các thiên thần nhưng bởi chính Chúa. Lưu ý đến những gì Người Con nói (2:1-4).

Cảnh báo 2: Lưu ý đừng rời xa khỏi Thiên Chúa hằng sống (3:12).

Câu 4:12 chỉ cho chúng ta quyền năng của Lời Chúa. Hãy để Lời tìm gặp bạn! Hãy để Lời Chúa có chỗ xứng đáng trong đời bạn. Nó tìm ra mọi động lực và ước muốn và mục đích của đời bạn, và giúp bạn đánh giá chúng. Đức Kitô là Lời Hằng Sống của Thiên Chúa. Ngài sống động (nhanh lẹ) và quyền năng và khôn ngoan hết thảy và hiểu biết hết thảy.

SỰ CAO TRỌNG CỦA CHỨC TƯ TẾ CỦA ĐỨC KITÔ (4:14-10:18)

Chủ đề chính bắt đầu ở đây. Điểm chủ yếu trong những điều chúng ta đang nói ở đây là điểm này: *chúng ta có một vị Thượng Tế cao cả như thế* (8:1). Đức Kitô đã được so sánh với tất cả các người khác, các ngôn sứ, các thiên thần, Môsê và Giôsuê, nhưng so sánh quan trọng nhất là với Aaron, vị thượng tế. Tác giả chỉ cho thấy chức tư tế của Đức Kitô thì cao trọng hơn chức tư tế của luật Lêvi.

Điểm trung tâm trong cuốn sách này là chức tư tế đời đời của Đức Kitô và hy lễ của Ngài có giá trị chuộc tội cho thế giới. Lá thư đặt trọng tâm vào sự quan trọng và quyền lực lớn nhất của máu Đức Kitô trong việc mang lại ơn cứu độ cho chúng ta. Ngài đã thanh tẩy chúng ta khỏi tội và mở đường đến cung thánh trên trời và đền ngai của Thiên Chúa.

Đức Kitô chính Ngài là tư tế. Hãy lắng nghe Lời: *Chúng ta có một vị Thượng Tế siêu phàm đã băng qua các tầng trời, là Đức Giêsu, Con Thiên Chúa. Vậy chúng ta hãy giữ vững lời tuyên xưng đức tin. Vị Thượng tế của chúng ta không phải là Đấng không biết cảm thương những nỗi yếu hèn của Ta, vì Người đã chịu thử thách về mọi phương diện cũng như ta, nhưng không phạm tội. Bởi thế ta hãy mạnh dạn tiến lại gần ngai Thiên Chúa là nguồn ân sủng, để được xót thương và lãnh ơn trợ giúp mỗi khi cần* (4:14-16).

Đức Giêsu Kitô chẳng những có phẩm chất tư tế như Aaron, vị thượng tế của thế gian, nhưng Ngài còn là Vị Thượng Tế đời đời theo phẩm hàm tư tế Menkisêđê, bởi vì chức tư tế này tiếp nối và không bao giờ cùng. Các tư tế theo phẩm trật Aaron không thể làm con người nên hoàn hảo bởi vì chính họ là tội nhân, nhưng Đức Kitô thì vĩnh cửu và vô tội,

Chức tư tế của Đức Kitô giống như của Menkisêđê (St 14)

Tư tế vua – cả hai đều là vua bình an và công chính

Phổ quát – Không chỉ cho riêng Dân Dothái.

Không có nguồn gốc nhân loại – “Không cha không mẹ”

Không người kế vị - Khi Menkisêđê qua đời không ai thay thế ông. Nên Đức Kitô là tư tế đời đời.

Chúng ta hãy xem một dữ kiện quan trọng ở đây. Các thừa tác viên Kitô giáo không thấy ở đâu trong Tân Ước được gọi là “tư tế” trừ ra tất cả các Kitô hữu được gọi là “tư tế” (1Phêrô 2:9). Chúng ta học được từ các thư của thánh Phaolô rằng thừa tác viên Kitô giáo được gọi là thầy dạy (teacher) và mục tử (pastor).

Vinh quang của Đấng Cứu Thế của chúng ta được biểu tỏ ra trong lá thư này. Có ba cái “Cao trọng hơn” liên quan tới Vị Thượng tế của chúng ta.

Đức Kitô – Vị Tư Tế Cao Trọng Hơn

Của một giao ước cao trọng hơn (8:13): Một giao ước cao trọng hơn bởi vì nó được đặt căn bản trên những lời hứa tốt hơn. Những lời hứa này được viết trên trái tim, chứ không phải trên những bia đá (8:10).

Của một lễ tam cao trọng hơn (9:1-2): Đức Kitô thi hành chức vụ trên trời. Lễ Tam thì ở thế giới này. Vị Thượng Tế bước vào gian cực thánh (the holy of holies) mỗi năm một lần, nhưng Đức Kitô bước vào cung thánh trên trời “một lần là đủ” (once and for all)

Của một hy lễ cao trọng hơn (10:18): Chính Ngài là hy lễ. Ngài hiến dâng chính mình như là con chiên không tỳ vết để tẩy sạch chúng ta. Hy lễ của Cựu Ước là bò và dê. Chúng không thể xoá tội. Chúng chỉ là hình bóng. Hy lễ cao trọng này chỉ cần dâng một lần mà thôi.

Đức Kitô được gọi là Thượng Tế của chúng ta. Điều này có ý nghĩa gì? Chúng ta được dạy rất rõ ràng trong Lời rằng tội lỗi ngăn cách con người khỏi Thiên Chúa. Không một tội nhân nào có thể đến gần Thiên Chúa. Con đường đã bị đóng lại. Trong Cựu Ước một người đại diện, vị thượng tế được Thiên Chúa bổ nhiệm, có thể vào trước tôn nhan Thiên Chúa một lần duy nhất trong năm sau khi hy lễ xá tội cho dân chúng đã được cử hành. Ông ta dâng máu bò dê chẳng những để xá tội cho dân mà còn để xá tội cho chính mình nữa, vì ông cũng là tội nhân. Rồi ông vào gian cung thánh, rồi bước vào bên trong bức màn để vào nơi cực thánh chỗ đặt Hòm Bia Giao Ước. Ở đây là nơi thương xót, và ở đây Thiên Chúa gặp gỡ con người qua người trung gian là vị thượng tế.

Ngày nay chúng ta đến gần Thiên Chúa cách nào? Đức Kitô đã làm điều này trở nên khả thể. Ngài là Thượng tế của chúng ta, là người đại diện chúng ta trước Chúa Cha. Ngài bước vào cung thánh trên trời, trước tôn nhan Thiên Chúa, mang máu của chính hiến lễ của Ngài để tẩy sạch tội lỗi chúng ta và ban cho chúng ta ơn cứu độ vĩnh cửu. Máu Ngài phải đổ ra, vì *Không có máu đổ ra thì không có ơn tha thứ* (9:22). Nhưng người này, *sau khi dâng lễ tế duy nhất để đền tội cho nhân loại, Người đã ngự bên hữu Thiên Chúa đến muôn đời* (10:12). *Mọi sự đã hoàn tất*, Ngài nói trên thập giá. Tất cả công cuộc cứu chuộc của Ngài đã hoàn tất, từ đó chúng ta thấy Ngài ngồi. Đây là hình ảnh thường xuyên trong Thư gửi Tín Hữu Dothái.

Vị Thượng Tế của chúng ta ở bên hữu Chúa Cha từ giây phút đó, cầu bầu cho bạn và tôi (7:25; 8:1; 10:12). Ngài đã ra đi để xuất hiện trước mặt Thiên Chúa thay cho chúng ta (9:24). Đó là lý do tại sao chúng ta có thể liềm lĩnh bước vào nơi cực thánh bởi máu của Chúa Giêsu, bởi một cách thế mới và sống động (10:19-20). Hãy sử dụng đặc ân vinh dự này.

Trong chương 9, có ba lần xuất hiện nổi bật của Chúa chúng ta:

Quá khứ - Trên thập giá – *Người đã xuất hiện chỉ một lần, để tiêu diệt tội lỗi bằng việc hiến tế chính mình* (9:26).

Hiện tại – Ở bên phải của ngai – *Để giờ đây ra đứng trước mặt Thiên Chúa để chuyển cầu cho chúng ta* (9:24).

Tương lai – trong bóng mây vinh quang – *Người sẽ xuất hiện lần thứ hai, nhưng lần này không phải để xóa bỏ tội lỗi, mà để cứu độ những ai trông đợi Người* (9:28).

Đức Kitô, một Hy Lễ Cao Trọng Hơn

Đức Kitô dâng chính mình làm hy lễ, Con chiên không tỳ vết hay khuyết tật. Vị tư tế dâng sự sống của dê bò, nhưng những hy lễ này không thể xoá tội. Hy Lễ cao trọng hơn này chỉ phải dâng một lần là đủ (10:10-18).

Từ khi Đức Kitô dùng phương cách mới và sống động này để đến trước mặt Chúa Cha, chúng ta hãy liềm lĩnh đến trước ngai hồng ân. Câu hỏi về tội lỗi đã được giải đáp mãi mãi.

Chúng ta hãy chẳng những đến ngai hồng ân, mà hãy đừng xao lãng các buổi hội họp (10:25). Có vị mục tử đến thăm một bà sống nguội lạnh trong đời sống Kitô hữu. Bà nói bà không thể đến nhà thờ, nhưng bà không hiểu điều gì đã xảy ra làm bà cảm thấy hờ hững với những việc thiêng liêng. Không nói một lời, vị mục tử đứng lên gấp cục than đang cháy đỏ bỏ ra ngoài lò sưởi. Một lúc sau cục than nguội dần và trở nên đen. Tôi hiểu rồi, bà nói. Cũng vậy bạn không thể cháy đỏ trong đời sống Kitô hữu một mình. Bạn cần sự ấm áp của tình bằng hữu với những Kitô hữu khác. Đây là một mệnh lệnh cho chúng ta.

SỰ ƯU VIỆT CỦA ĐỜI SỐNG TRONG ĐỨC KITÔ (10:19-13:25)

Từ bây giờ, tác giả nói với chúng ta loại đời sống chúng ta nên sống bởi vì công việc của Đức Kitô thực hiện như Vị Thượng Tế cho chúng ta. Chúng ta biết Ngài ở bên hữu Thiên Chúa và Ngài luôn sống để chuyển cầu cho chúng ta.

Sau khi tin nhận Đức Kitô, người Kitô hữu có ba cấp sống. Một số Kitô hữu sống ở tầng hầm (basement) của kinh nghiệm Kitô hữu, đơn thuần ở trong tòa nhà, nhưng ở chỗ tối khuất, buồn sâu và ảm đạm. Một số khác sống ở tầng trệt. Họ đặt nền móng đầu tiên rồi bỏ đó. Có ít ánh sáng rọi vào nhưng về bề ngoài nói lên hoàn cảnh của họ. Họ sống rất gần thế gian. Còn một số khác sống cao hơn. Ánh sáng và sự ấm áp tràn vào các căn phòng. Sự ồn ào và thu hút của đường phố thế gian không quấy rầy họ được. Không khí trong lành. Cảnh quan hướng lên trời xanh và rặng núi xa xa. Họ sống bên trên thế gian, ăn náu với Đức Kitô trong Thiên Chúa. Chính nơi vương quốc này mà Thiên Chúa mong ước tất cả chúng sống mãi mãi.

Hãy nhìn vào một vài người của Thiên Chúa mà tên họ được nhắc đến trong chương 11 đó là những người sống với một cái nhìn cao thượng. Chúa Thánh Thần mách bảo rằng bí mật của mỗi đời người là đức tin, nhưng không phải đức tin của anh hay chị ta, mà chính là ở sự cậy dựa của họ vào Thiên Chúa trung tín.

Một Đức Tin Hoạt Động

Bí mật của đời sống Kitô hữu là đơn giản để Đức Kitô đáp ứng cho những nhu cầu của chúng ta. Một số người nói rằng “Tôi không có đức tin; tôi không thể tin”. Nhưng chúng ta không ngớt đặt niềm tin vào người khác. Bạn muốn từ Perth đi Sydney, bạn mua vé và lên máy bay. Trong chuyến bay người phi công sẽ điều khiển chiếc máy bay. Không nhìn thấy ông ta hay không biết gì về khả năng của ông ta bạn vẫn phó thác đời mình trong tay ông ta. Đức Tin chỉ là tin tưởng vào Thiên Chúa, tín thác nơi Ngài. Không có gì huyền bí về đức tin cả. Đó là một hành vi đơn giản của ý chí. Chỉ là muốn tin Thiên Chúa hay không thôi. Chúng ta quyết định. Đơn giản như bật công tắc đèn điện. Nó không phải là việc khó khăn hay trở ngại hay huyền bí để làm. Nhưng kết quả thì sao? Ánh sáng và sức mạnh. Khi chúng ta quyết định tin tưởng Chúa tuyệt đối, thì đời sống và sức mạnh siêu nhiên sẽ đi vào đời ta. Phép lạ được thực hiện bên trong chúng ta. Một trong những kết quả thiết thực của đức tin là nó làm cho người yếu đuối trở nên mạnh mẽ (11:34).

Có một loại người trên thế giới có thể làm hài lòng Thiên Chúa. Loại người nào vậy? Thưa là loại người tin vào Thiên Chúa (11:6). Không phải điều chúng ta làm cho Chúa, mà là điều Chúa làm cho chúng ta mới là cái làm đời sống mạnh mẽ và có sức mạnh. Thiên Chúa cao cả, chứ không phải đức tin cao cả của chúng ta, là điều phải nghĩ đến nhất. Nghi ngờ về Thiên Chúa, về Đức Kitô và ơn cứu độ chứ không phải là chắc chắn tin vào Thiên Chúa và Đức Kitô mới đang là một thời trang bây giờ. Điều này dĩ nhiên không làm Thiên Chúa vui lòng. Để làm vui lòng Thiên Chúa chúng ta phải có Đức Tin. To please God:

Forsaking

All

I

Take

Him

Bởi vì có số đông khán giả ngồi trên khán đài đang nhìn xuống từ trên trời, chúng ta hãy chạy cuộc đua đời mình mà Thiên Chúa đã đặt trước chúng ta. Giống như mọi vận động viên làm khi chuẩn bị cho cuộc đua, chúng ta hãy bỏ qua một bên những thói quen tội lỗi và bất cứ cái gì làm cản trở chúng ta (12:1-2). *Hãy kiên nhẫn* – 12:1; *Hãy chịu rèn luyện* – 12:11, *Cố gắng ăn ở hòa thuận và trở nên thánh thiện* – 12:14

Luôn luôn nhìn vào Chúa Giêsu, là khởi đầu và chung cuộc của đức tin của chúng ta.

Một cuộc đời xứng đáng dưới mắt Ngài sẽ thành hiện thực bởi chính Chúa.

Thiên Chúa là nguồn mạch bình an đã đưa Đức Giêsu, Chúa chúng ta ra khỏi cái chết. Đức Giêsu là vị Mục Tử cao cả của đoàn chiên, là Đấng đã đổ máu mình ra để thiết lập giao ước vĩnh cửu. Xin Thiên Chúa ban cho anh em mọi ơn lành để có sức thi hành thánh ý Người. Xin Người thực hiện nơi anh em điều đẹp lòng Người, nhờ Đức Giêsu Kitô. Kính dâng Đức Kitô vinh quang đến muôn thuở muôn đời. Amen. (13:20-21)